
V
B
J
C

DYARYUSZ
Trzydniowey pogrzebowey pompy I. W. IMCi Pana

IOZEFA SIEMIENSKIEGO

KASZTELANA LWOWSKIEGO.

w Kościele Wiſzeńſkim WW. OO. Reformatow, pracą y wynalazkiem WW. OO. Franciſzkanow Konwentu Lwowſkiego odprawioney, *Dnia* 1. 2. *y* 3. *Czerwca Roku* 1761.

ZE nietylko zwyczay, ale y ſama tego wyciąga należytość, aby zacnych y znacznych Oſob zaſługi, zaleconych w Oyczyźnie powagą Imienia, y Godności Mężow dzieła, w pogrzebowych ozdobach wydaiące ſię, były światu wiadome, y wieczney poświęcone pamięci, zaczym y ninieyſza S. P. I. W. IOZEFA SIEMIENSKIEGO Kaſztelana Lwowſkiego żałobna pompa, ſzczodrą choynością I. W. *M*ARYANNY z *M*NI*S*ZKOW SIE*M*IEN*S*KIEY KASZTELANOWEY Lwowſkiey nie bez śladu wdzięczności, y przykładu uczyniona naſtępuiącym opiſuie ſię porządkiem.

1mo. Wielki Ołtarz wſpaniale był nowo wyſtawiony, w optykę bardzo guſtownie malowany, cały światłem krytym wewnątrz ukſztałcony, tak dobrze: iż ſię w płomieniu bydź zdawał, zewnątrz zaś, rzęſiſte światło iarzęce, nietylko na lichtarzach porządnie ułożone, ale y na licznych Girydonach złoconych mieſzczące ſię, dodawało mu ozdoby. W środku Ołtarza był Obraz naſtępuiące wyrażenie maiący, wzięte z Piſma S. o Iozefie Patryarſze, (co y w pomnieyſzych iako ſię wyrazi dało ſię widzieć) to ieſt: był z iedney ſtrony odmalowany S. Iozef.

 Patron

Patron S. P. I. W. KASZTELANA, z drugiey zaś ſtrony S. Ociec Franciſzek z ſtudni wyciągaiący Duſzę I. W. KASZTELANA, w koło ktorego Obrazu naſtępuiącą ſzła inſkrypcya:

Extrahentes Eum de ciſterna. Gen: 37. v. 28.

W gorze Ołtarza czytały ſię wierſze, te Piſmo S. obiaśniaiące.

Ciſternâ Joſeph Patriarcha trahentibus illum
Fratribûs, egreditur; Patribus ISTE lacu.
Is Fratres coluit, Patres veneratus at Iſte,
Quare Fraterno dignus amore Patrum.

2do Ołtarz pierwſzy poboczny także cały nowo zrobiony, y Architekturą przez Malarſki pędzel ozdobiony (co ſię y o naſtępuiących ma rozumiec) miał Obraz wyrażaiący Fundatorſką hoyność, S. P. I. W. KASZTELANĄ dla XX. Reformatow Wiſzeńſkich świadczona, tym ſpoſobem: Był na iedney ſtronie wymalowany Kościoł niepobity, z ktorego dwoch Oycow Reformatow wychodziło, na drugiey zaś ſtronie Geniusz między ſtodołą, brogiem, y ſzkatułą ſiedzący, z podpiſem:

Ite ad Joſeph. Gen 41.

Niżey zaś w kompardymencie dwa naſtępuiące wierſze:

Ad IOSEPH Fratres mittit ſpes certa MINORES,
Nec fallit, ſed alit, dat, ſtruit, atq; tegit.

3tio. Ołtarz drugi poboczny, miał Obraz wyrażaiący hoyność I. W. KASZTELANA na ubogich, to ieſt: był wymalowany Geniusz między kilko ubogich, dobywaiący z kieſki pieniędzy z inſkrypcyą. *Juſſit ut implerent eorum ſaccos, & reponerent pecuniam.* Gen: 42. Niżey zaś wierſze.

Fratribus ille replet Ioſeph ſaccos, Is egenis,
Sic fraterno inopes largus amore fovet.

4to. W Ołtarzu trzecim wyrażał Obraz wzgardę światowych doczeſności I. W. KASZTELANA, pamięć zaś na wieczne dobra. Był bowiem odmalowany Geniuſz w Niebo patrzący, pod nogami rożne światowych honorow maiący inſignia, z podpiſem: *Oblivi ſci me fecit DEUS omnium laborum meorum.* Gen: 41. Spodem naſtępuiące wierſze:

Omnia quæ mundus tribuit, ſunt plena laborum,
Horum obliviſcor, cum benè cerno Polum.

5to. W czwartym Ołtarzu Obraz wyrażał zwycięſtwo I. W. KASZTELANA nad śmiercią, przez chronienie ſię złego, to ieſt. był wymalowany Geniuſz uciekaiący niby, z ktorego śmierć płaſzcz zdarſzy, w ręku go trzymała, z inſkrypcyą: *Relicto pallio fugit.* Gen: 39. niżey wierſze.

Exuvias morti proprio de corpore linquit,
Ne pereat per eam, tutus in aſtra fugit.

6to w Piatym pobocznego Ołtarza Obrazie, Anioł prezentował Panu BOGU Duſzę I. W. KASZTELANA z inſkrypcyą: *Ecce Filius Tuus Joſeph venit ad Te.* Gen: 48. ſpodem były wierſze. Quæris

Quæris quo? IOSEPH terrarum pergit ab orbe?
Sistitur æterno Filius ecce Patri.

7mo. W szostym Ołtarza Obrazie, była wymalowana ręka z obłoku wyciągniona, daiąca Geniuszowi pierścień, do koła ktorego były wypisane litery *æternitas.* z inskrypcyą. *Dedit annulum in manu ejus.* Gen: 41. Niżey zaś wiersze:

Gemma fuit Lechis auro pretiosior, ex hac
Annulus æternus poscit habere decus.

8vo. A że nad każdym pobocznym Ołtarzem były kompardymenta w gorze, kształtnie ozdobione, iak pędzlem tak y światłem, tedy w tych Herby zkolligowanych Domow z II. WW. SIEMIENSKIEMI mieściły się. Nad pierwszym Ołtarzem był Herb. II. OO. Xiążąt ROZYNSKICH tymże imieniem nazwany, pod ktorym inskrypcya z następuiących była wierszy:

Bis geminare CRUCEM, est terris auferre IOSEPHUM
In Quo ROZYNSKI pectore vixit honor.

Na przeciw nad drugim Ołtarzem mieścił się Herb II. WW. SWIRSKICH Szaława rzeczony, pod ktorym były te wiersze.

Nulla IOSEPHE Tuos terrent obstacula gressus.
Es quâ munitus, CRUX fugat illa procul.

Nad trzecim Ołtarzem był Herb położony II. WW. BORZĘCKICH Pułkozic nazwany, z tym podpisem:

Astra petens PUŁKOZIC, illuc denotat isse,
Ablatum populus quem gemit esse sibi.

Nad Czwartym Ołtarzem był Herb II. WW. WOLSKICH nazwany Nowina, z tą inskrypcyą:

Haud potuit NOWINA necem prohibere IOSEPHI,
Quamvis par victis reddere serta comis.

Nad Ołtarzem piątym był położony Herb II. WW. BILSKICH y SOKOLNICKICH Jelita rzeczony, ktory miał taki podpis:

Bina SARISSA notat Cælos penetrasse IOSEPHUM
Nuntiat id terris tertia, versa Polo.

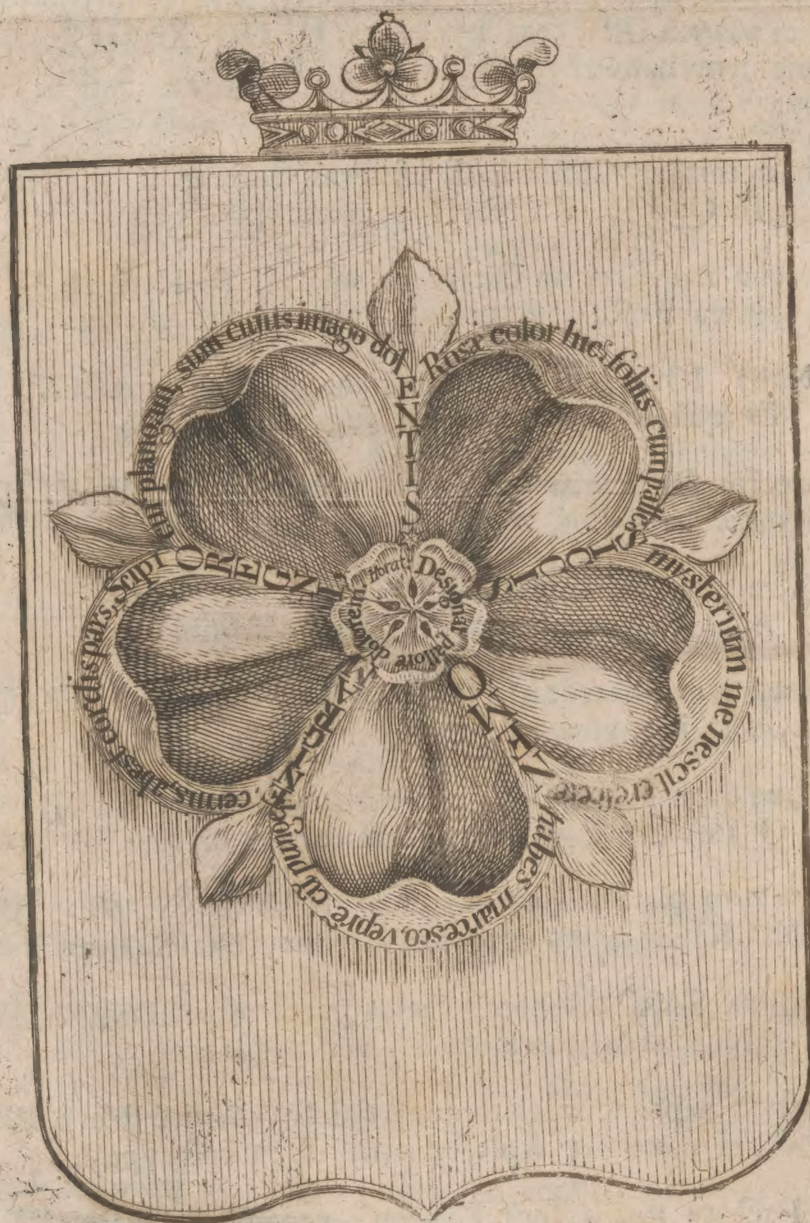
Nad Szostym naprzeciw Ołtarzem dał się widzieć Herb WW. NIEMOIEWSKICH nazwany Rola, z następuiącą inskrypcyą.

Pectora multa ferit Libitina, necando IOSEPHUM,
Et cuperet planctum fortè subesse ROSÆ?

9no.

9no. Herby inne ſzły po nad Gzymſami Kościoła, z powinowaconych Prześwietnych Imion z Domem JJ. WW. MNISZKOW.

A naypierwey w ſamym środku Tęczy, był Herb Oyczyſty I. W. z MNISZKOW SIEMIENSKIEY KASZTELANOWY Lwowſkiey, PORAY rzeczony, to ieſt ROZA biała z pięciu liſtkow złożona. A ta że była Hieroglifikiem żalu I. W. KASZTELANOWY dla nieodżałowaney śmierci I. W. *Męża* ſwoiego, zaczym była kolorem bladawym podmalowana. Nad to, iey liſtkow ułożenie z wierſzow ſztucznych (ponieważ każde ſłowo wierſz kączące, ieſt początkiem wierſza naſtępuiącego wſpak czytane) nie bez ukontentowania pod oczy ciekawych podpadało, niżey położonym rzetelnym wyrażeniem.

Z prawey tegó Poraiu na zwyż pomienioney Tęczy ſtronie, dał ſię widzieć Herb: II. WW. POTOCKICH Pilawa rzeczony, pod ktorym te położono wierſze:

Sangvine junctus erat, Quibus eſt CRUX iſta decore,
Jungitur aſt anima, CRUX habet unde decus.

Z lewey zaś na teyże Tęczy ſtrony położono Herb II. WW. OSSOLINSKICH, Topor Imieniem. z podpiſem.

Ne raperet Fatum IOSEPH gravis ASCIA terres,
Non rapuit, proprios cernat ut, ivit, Avos.

10. Mieściły ſię daley należących do krwi II. WW. SIEMIENSKICH, y MNISZKOW Familii, rodowite zaſzczyty, iako to w oknach, ktore całym wybornym na bleytramach malowaniem zasłonione były, rzęſiſto oliwnemi lampami ozdobione, tak iako y Ołtarze, o ktorych wyżey namieniło ſię.

W pierwſzym oknie był położony nałęcz II. WW. OSTROROGOW z inſkrypcyą.

IOSEPH ne plorent lacrymas ſua FASCIA tergat,
Debita, non mori ur, qui petit *aſtra ſibi*.

W Drugim oknie był Herb II. WW. LIPSKICH to ieſt Grabie, z podpiſem:

Quinq, ſatis PENNÆ non ſunt conſcribere, quanta.
Legerat ut Raſtris quæ ſatis Aſtra notent.

W trzecim oknie był odmalowany Nieczuia WW. URBANSKICH z wierſzami.

Eſt LIGNUM ſine fronde tamen non decidit illa
Æternum campis rapta vigere Poli.

W czwartym oknie waga II. WW. POCIEIOW z inſkrypcyą:

IOSEPH Singula facta Crucis cum pondus haberent,
Ad Cœlos tendunt, eſt ubi meta Cruci.

W piątym oknie mieścił ſię Korczak II. WW. Komorowſkich z podpiſem.

Patria, Sangvis, Honor, lacrymis tria FLUMINA replent,
Plorando IOSEPH morte repente rapi.

W ſzoſtym oknie był Herb Kalinowa, II. WW. KALINOWSKICH niżey wierſze:

Fata petis flendo quænam rapuere IOSEPHUM.
Hunc rapuiſſe Polos, STELLA, SAGITTA docent.

11 Na Pilastrach na koniec następuiące widzieć się dały Herby: Pierwszy Gozdawa. WW. GODLEWSKICH z tym wyrażeniem:

LILIA juncta docent, Patriæ Superisq; IOSEPHUM
Florenti vitâ gesta sacralse sua

Drugi Herb Srzeniawa. II. WW. STADNICKICH z podpisem:

Virtutum fructus cumulatos subter ACERVO
Ut solvant Cæli, sorte SRZENIAWA vehit.

Trzeci Cholewa, II. WW. CHARCZEWSKICH z inskrypcyą:

Sanguis, amor, junxit plus ANSIS nomina tanta,
Dividit heu fatum! quantus in orbe dolor?

Czwarty Rawicz. II. WW. OZGOW z inskrypcyą:

Hæc tremebunda gemit, mirans quod tendat ad Astra,
Quem cuperent Patriæ vivere vota diu,

Piąty Dąbrowa II. WW. ŁOSIOW z podpisem:

Pergeret ut rectâ latus, hinc, Crux & regit inde,
Tertia ductricis munus ad Astra tenet.

Szosty Ianina WW. STOINSKICH z podpisem następuiącym:

In SCUTUM Fidei pectus proferre parato
Fit Scutum, contra barbara telaDEUS.

12mo. Nad Chorowymi kratkami w samym środku dał się widzieć Geniusz śmierci sztucznie z samych instrumentow muzycznych złożony, tak dalece, iz żadnego w nim z kości naturalnych nie było członka, Basetla bowiem wierzchem wyrażała głowę, szyie, ramiona y piersi, z Waltorni ziobra wydane były, Teorban środek składał, z ktorego szyia ręka zdawała się, podpieraiąca Trąbę. od ktorey następuiąca szła inskrypcya:

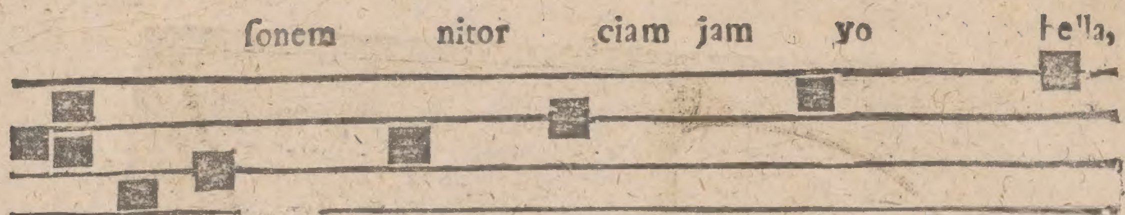
Versa est in luctum cythara mea & organum meum in vocem flentium. Job 30. v. 31.

Noga iedna pomienionego Geniusza śmierci zkładała się z Fagotu, y z Oboi, druga zaś z Flutrawersu y z Snyczka. Co wyraźniey wydaie się w następuiącym wyobrażeniu.

Nad tymże nad to Chorem z iedney śmierci ſtrony, były wypiſane wierſze dwa, ktore znotami głoſu Choralnego czytały ſię aſcens ſolmizacyi wyrażaiącemi, to ieſt *Ut*, *Re*, *Mi*, *Fa*, *Sol*, *La*, tym kſztałtem.

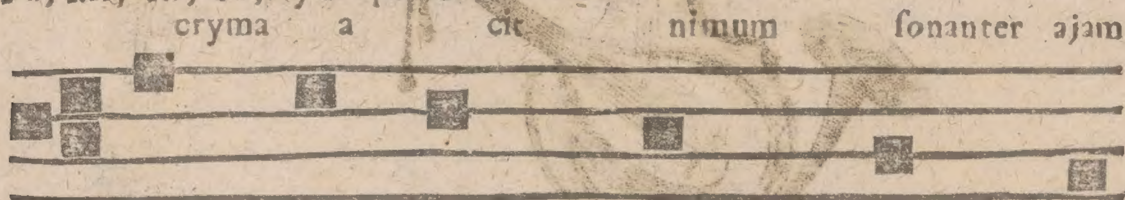
ſonem nitor ciam jam yo Fe'la,

feram rum cinus litumq́, tronis

Z drugiey zaś teyże śmierci ſtrony wierſze z podobnemiż notami były złożone, ale descens ſolmizacyi wyrażaiącemi, to ieſt: *La, Sol, Fa, Mi, Re, Ut*, tym ſpoſobem:

cryma a cit nimum ſonanter ajam

mentis um tum hi fle loc um

13. Co należało do całey Scian Kościelnych adornacyi, te wſzyſtkie począwſzy od Gzymſow kirem czarnym obite były, y rzęſiſto należytym porządkiem lampami oliwnemi ozdobione. Od Gzymſow Kościelnych w koło Kościoła wiſiała Felbana Kirowa, biało brzegi lamowane maiąca. Na Gzymsach zaś mieściły ſię świece gęſto uſtawione.

14. *Caſtrum doloris* w ſamym środku Kościoła w kwadrat poſtawione, każdey ſtrony po łokci 8. maiące, godney zalecenia było wſpaniałości, to dla wyſokości Gzymſy Kościoła przenoſzącey, łokciom bliſko 20. wyrownywaiącey, to dla oſobliwſzey adornacyi. Trumna doſyć poważna karmazynowym axamitem obita, ſuto frędzlami złotemi y galonami adornowana, ćwiekami, y antabami na ogień złoconemi ozdobiona, wſpierała ſię na ſześciu ſnopkach złoconych, (o ktorych czytamy Gen: 37. co y o niżey wyrażonych rozumieć) y ſtała pod Herbownym Leſzczycem, czyli Brogiem Domowym II. WW. SIEMIENSKICH zaſzczytem, ktorego brozyny czyli ſłupy całe ogniſte wydawały ſię dla ukrytego światła wewnątrz. Na wierzchu tych ſłupow było niby poſzycie, to ieſt daſzek, oliwnemi lampami gęſto adornowany, po pod ktorym ſzedł paludament adamaſzkowy karmazynowy złotym galonem lamowany, y Felbana w koło brzegi złote maiąca. Nad daſzkiem Hełm Herbowi Oyczyſtemu przyzwoity, z wſzelkiemi należytościami wyrobiony był poſtawiony. Niżey trumny na zwyż pomienionych ſześciu ſnopkach ſtoiącey, było ſześć innych ſnopkow także złoconych, na tych świece iarzące między kłoſami uſtawione pięknym kſztałtem, mieściły ſię. Nad to Girydonow była liczba bardzo znaczna złoconych, podobnież światło utrzymuiących, y cały Katafalk guſtownie ozdabiaiących. Między temi pod trumną był na ſamym froncie kompardyment mierny, naſtępuiącą z piſma S. maiący inſkrypcyą, y wierſze: *Ingredieris in abundantia ſepulchrum, ſicut infertur acervus tritici in tempore ſuo.* Job. 5. v. 26.

Culmus ut in terram granis propendet abundans,
Sic tumulum meritis ſpectat onuſtus homo:

Sicut

Sicut in autumnis infertur ad horrea acervus;
Mortis in autumno ſic homo buſta petit.

Pod tym kompardymentem a bardziey pod ſnopkami, był poſtument wſpaniały, dołem ſamym, ieden tylko gradus maiący, całą machinę Caſtri doloris utrzymuiący, ktory procz ozdoby zalecenia godney, tak co do pędzla należy, iako co do wyzłocenia pracowitey ſtolarſkiey roboty, miał cztery duże kompardymenta, po iednym z każdey ſtrony. Na pierwſzym od drzwi Kościelnych był wypiſany Herb S. P. I. W. KASZTELANA z wierſzow złożony naſtępuiącym ułożeniem. Gdzie procz ſenſu uważać należy litery większe co wyrażaią, nayſzczegulniey dwa wierſze zamiaſt daſzku położone, z ktorych wyżſzy wyraża liczbą Kościelną rok śmierci, drugi zaś niżſzy teyże śmierci Mieſiąc, y dzień Mieſiąca.

abIt CæLos MorIens Ita tenDIt In

& tVs Vnc cVm Sol IInqVit cancrū inſiſtitq; Leon a L t o

Implet tVs Corda dolor, plangit ſua Pa- tria JoſepH
Lacr y mat Amiſsum, lethali heu! Occidis ictU
Lumen Sar- matiæ iam propria Limina linquiS
Una Tibi fateor longos mors Invidet annoS
Sat bonus Exiteras cunctis Et non gravis ullI
Te populus Luget Dominum flet Nomen & omnE
Repleſti Lechos meritis, heu Scindere vitaM
Iussit acerb Animis mors, falcem Immiserat ipsI
Sternitur in Nostris campis ut Seminis agmEN
Spicarum Uel moræ cadit qvibus Implet acrvoS
Incola Subject; præceps metit Omnia mors ſiC
Magnificum Leſzczyc his replet Sæva maniplIs
Uiderat Emeritū in Patriæ crevisſE SenatU
Suſtulit Oppressit mæstis Ponens inacerviS

Na drugiey tylney Ceracie od Wielkiego Ołtarza były naſtępuiącê wierſze

Immitis

Immitis	Cauſanda venit	Libitina -	recidenS
Omnibus	Annonas	Erepti cæde	IoſephI
Stratus humi	Satis eſt,	Orbatæ flete	pupillE
Eja Patri	Tumulum	Planctu formate	ſuperbuM
Patria plangit	Eû gemit Orbis n	Omen	ademptI
Hiccine cui	Lechus,	Laudum dicaverat	agmeN
Urna ſe replet	Lacrymas	Inducit	OlympiS
Sæva ſatis	mANUS	ENSIS quæ petiere	SiemieńsKI

Na trzeciey wielkiey Ceracie z boku, były ſłowa Piſma S. y wierſze, to ieſt: *Inaltabit acervum frugum qui operatur juſtitiam ipſe exaltabitur.* Eccl 20. v30.

Juſtitiæ fructus pulchros, qui colligit, illi
Frugum æternarum celſus acervus erit.
Celſus erit meritis, celſus mercede perenni,
Qui metit in terris, ſemina ſancta Poli.

Na czwartey wielkiey Ceracie z drugiego boku, także ſłowa Piſma S. były z wierſzami:

Dedit illi gloriam in gente ſua, creſcere illum fecit, quaſi terræ cumulum. *Eccl.* 44. *v.* 22.

Aſpice mortalis quam gloria magna IOSEPHO
Hic in gente ſua, qui bene vixit, adeſt.
Creverat ut cumulus terræ accreſcentis adæquans
Nomen, & æterno clarus honore manet.

Nad Herbownym Leſzczycem, to ieſt na ſamym wierzchu Caſtri Doloris wiſiał Geniusz śmierci, w iedney ręce trzymaiący Portret S. P. J. W. KASZTELANA (po pod ktorym ſzedł paludament Adamaſzkowy karmazynowy Galonem złotym ozdobiony) w drugiey zaś ręce koſę. Niżey na przeciw był drugi Geniusz, Portret pomieniony podpieraiący, oraz trzymaiący Inſkrypcyą z naſtępuiących Słow Piſma S. *Fera peſſima comedit eum, beſtia devoravit Ioſeph.* Gen: 36. 16. Po rogach Caſtri Doloris były dwie wſpaniałe Pyramidy, na Poſtumentach dosyć obſzernych drewnianych wſpieraiące ſię, kolorem zielonym, y złotem ſuto graderowane, światłem wkoło otoczone z tych na iedney po prawy ſtronie na ſamym wierzchu, ſtał Geniusz Oyczyzne wyrażaiący, trzymaiący w ręku Inſkrypcyą z wierſzy złożoną, ktorych większe litery te Piſma S. *Gen:* 39. wyrażaią ſłowa IOZEFA Patryarchę zalecaiące. *Erat Vir cunctis proſpere agens.* naſtępuiącym ſpoſobem.

En Ruit Accreſcens, Tum Virtus Inclyta Regni,
Cor, Vis, Noſtra Caro, Triſtis Imago Suis
Pace Regens OmneS PietatE Reluxit Egenis
An non hæc Gemitus Edere Nota Solent?

Polewey zaś ſtronie ſtał Geniuſz reprezentuiący Il. Ww. Familią zpodobnychże wierſzy złożoną maiący inſkrypcyą, ktorych litery wielkie wyrazały te słowa: *Lugete Ioſeph, flete Patriæ Patem.* Tym kształtem

Luctibus Ut Gratis Exangvem Tinniat Echo
Iſtos Obſequiis. SEdere Præſtat Hero
Funeſtas Lacrymas Effundit Triſtior Exſtans
PATRIÆ, Amor Tantus Rumpitur Ecce Mihi.

KSIĘGARNIA
ANTYKWARIAT
DOM KSIĄŻKI
107160

Biblioteka Jagiellońska
stdr0023826

Leoo